

DZIEŃ 23. 15.03.

Słowo życia:

„Poznał więc ojciec, że było to o tej godzinie, kiedy Jezus rzekł do niego: «Syn twój żyje». I uwierzył on sam i cała jego rodzina” (J 4, 53)

Nadziejo chorych, módl się za nami.

Ks. Mateusz:

Nadziejo chorych.

Choroba nie była elementem pełnego miłości zamysłu Bożego dla człowieka; jest konsekwencją grzechu pierworodnego.

Nieposłuszeństwo wobec Boga i brak przebaczenia należą do głównych chorób współczesnego świata.

Posłuszne serce św. Józefa może być nadzieją dla chorych, ponieważ to od niego Jezus od najmłodszych lat uczył się posłuszeństwa i „stawszy się posłusznym aż do śmierci, i to śmierci krzyżowej”, został wywyższony ponad wszystko (por. Flp 2, 8–9). To Jezus ostatecznie pokonał grzech, śmierć i Szatana.

Uczmy się od św. Józefa posłuszeństwa w przyjmowaniu woli Bożej i męznego znoszenia choroby, aby Bóg – który potrafi pisać prosto na krzywych liniach naszego życia – był we wszystkim uwielbiony.

Prośmy także przyjmując serce Józefa o gotowość do przebaczenia naszym winowajcom.

Marek:

Ewangelia uczy, że prawdziwe uzdrowienie człowieka polega wyłącznie na spotkaniu z naszym Panem. Dlatego oprócz łaski każdy z nas jest lekarzem samego siebie, ponieważ to my zazwyczaj decydujemy o tym spotkaniu.

Prawdziwe zdrowie zaczyna się nie od zdrowego żywienia, lecz od pokonania grzechu. Trawienie i przyswajanie pokarmu łączy się subtelnie z akceptacją osób i sytuacji, ponieważ tak jak przez usta wchodzi pożywienie, tak z ust wychodzi osąd i nietolerancja.

Serce Józefa pokazuje nam, że uzdrowienie to proces, w którym Bóg najpierw dotyka naszego słuchu i wzroku, abyśmy mogli Go słuchać i za Nim pójść, a potem naszego serca, abyśmy mogli karmić je miłością i kochać innych! Lekarstwo nieśmiertelności, dzięki któremu tego doświadczamy, ma na imię Eucharystia.

Św. Jan Paweł II: „Pokładając ufność w przemożnym wstawiennictwie św. Józefa, Kościół widzi w nim również wspaniały wzór nie tylko dla poszczególnych stanów życia, ale dla całej chrześcijańskiej wspólnoty, niezależnie od warunków życia i zadań, jakie w niej pełni każdy z wiernych. Jak stwierdza Konstytucja Soboru Watykańskiego II o Objawieniu Bożym, fundamentalną postawą całego Kościoła winno być «nabożne słuchanie Słowa Bożego», czyli całkowita gotowość wiernego służenia zbawczej woli Boga objawionej w Jezusie. I oto już na początku dziejów odkupienia odnajdujemy wcielony wzór posłuszeństwa – po Maryi – właśnie w Józefie, który wyróżnił się wiernym wypełnieniem Bożych przykazań” (*Redemptoris Custos*, nr 30).

Papież Franciszek: „Podobnie, jak Bóg powiedział do naszego Świętego: «Józefie, synu Davida, nie bój się» (Mt 1, 20), zdaje się powtarzać także i nam: «Nie lękajcie się!». Musimy odłożyć na bok nasz gniew i rozczarowanie, a uczynić miejsce, bez żadnej światowej rezygnacji, ale z męstwem pełnym nadziei, na to, czego nie wybraliśmy, a jednak istnieje. Akceptacja życia w ten sposób wprowadza nas w ukryty sens. Życie każdego z nas może zacząć się na nowo w cudowny sposób, jeśli znajdziemy odwagę, by przeżywać je zgodnie z tym, co mówi nam Ewangelia. I nie ma znaczenia, czy obecnie wszystko zdało się przybrać zły obrót i czy pewne rzeczy są teraz nieodwracalne. Bóg może sprawić, że kwiaty zaczną kiełkować między skałami. Nawet jeśli nasze serce coś nam wyrzuca, On «jest większy od naszego serca i zna wszystko» (1 J 3, 20)” (*Patris corde*, nr 4).

Zadanie rekolekcyjne:

Odmów *Litanii do św. Józefa*.

Ćwiczenie dodatkowe:

Pomódl się za wszystkich chorych – zwłaszcza chorych z nienawiści do Boga i bliźnich. Odwiedź jedną chorą osobę lub zadzwoń do niej.

Notatki twojego serca:
